

Activiteitenverslag 2024

In januari scheurt herplaatser Toby die bij collega tante Liek woont tijdens het spelen zijn kruisbanden en moet geopereerd worden. Na een TPLO operatie en drie maanden revalidatie is Toby weer zo goed als de oude en zien we hem weer lekker ondeugend en heerlijk zichzelf zijn. In januari lanceren we ook in samenwerking met Dierenspecialzaak Te Morsche onze Valentijnsactie en tante Lexie en Juultje mogen met recht trots zijn, want de actie is een succes.

In februari wordt aan ons gevraagd of wij kunnen helpen bij het vinden van een nieuwe gouden mand voor de destijds zesjarige golden retriever Max. De mensenvriendin van Max was 1,5 jaar geleden zeer plotseling overleden en de twee achtergebleven zonen, die inmiddels jong volwassenen waren, vonden het verstandiger om Max te herplaatsen, hij was namelijk hele dagen alleen thuis omdat de jongens moesten werken. De adoptie oproep op onze pagina leverde heel veel aanmeldingen op en daar zat een fantastische match voor Max bij. Na een kennismaking tussen Max en zijn nieuwe gezin en viervoeter vriendinnetje Charlie op locatie én een thuisbezoek bij de adoptanten hebben de jongens Max naar zijn nieuwe thuis gebracht. Daar werd Max met open armen ontvangen en stond Charlie te kwispelen van ongeduld om met haar nieuwe broer te gaan spelen. Nadat de proefmaand voorbij was en wij een volmondig "JA" kregen op onze vraag of dit lieve gezin Max wilde adopteren, heeft Max kort daarna zijn poot onder de adoptieovereenkomst gezet. Via een Whatsapp groep krijgen de jongens en wij regelmatig een heerlijke update over Max en zien we prachtige foto's en video's voorbij komen. De jongens zijn ook altijd welkom om Max te bezoeken en ze mogen, als ze dat willen, zelfs blijven overnachten in de B&B van deze lieve mensen. In februari kwam ook Pommelientje binnen, ons vierjarige golden retriever meisje dat net als onze lieve Belgen bij een horrorfokker vandaan komt en verkeerd geplaatst was. Pommelientje was door een andere organisatie bij een alleenstaande oudere vrouw geplaatst die dan wel buitenaf woonde met genoeg leefruimte, maar geen ervaring had met het opvangen van een viervoeter met kennelsyndroom. Een paar maanden later werd aan ons gevraagd of wij hulp konden bieden omdat het geen goede match bleek te zijn en na een kennismaking met Pommelientje hebben wij haar overgenomen en is ze in huize KFAAF komen wonen. Nadat Pommelientje onderzocht en gesteriliseerd was door onze dierenarts hebben we haar op haar eigen tempo het leven in huize KFAAF laten ontdekken. Maandenlang heeft Pommelientje in een hoekje gezeten, ver uit de buurt van mensen, maar geleidelijk aan is ze toenadering gaan zoeken en sinds een paar weken rent ze niet meer weg als mams in haar richting komt lopen en eet ze "snabbels" uit mams haar

hand en weten we dat ze gek is op banaantjes. Pommelientje zal, door haar angst voor mensen en onbekende dingen en situaties, in huize KFAAF blijven wonen.

Maart is een maand geweest met hele mooie maar ook hele verdrietige momenten. Onze hulp werd ingeschakeld door Weimaranerhulp voor herplaatsers Nederland en België, een initiatief van Richard Hagoort (de adoptiepapa van wijlen Karel) in de zoektocht naar een nieuwe gouden mand voor Tari en Nash. Twee Weimaraners die in een asiel verbleven nadat hun mensenvriend was komen te overlijden. Beiden kwijnden weg van verdriet in het asiel en nadat wij een oproep op Facebook plaatsten voor een gast- en of een adoptiegezin hebben jullie, lieve vrienden van KFAAF, jullie magie laten werken want door jullie inzet werd onze oproep meer dan 4.000 keer gedeeld en heeft meer dan een kwart miljoen mensen de oproep gelezen. Binnen 24 uur was er een heel fijn adoptiegezin voor Tari en Nash gevonden en na een succesvolle kennismaking vonden Tari en Nash daar hun nieuwe gouden mand. Helaas heeft dit gezin een paar maanden na de adoptie afscheid moeten nemen van Nash omdat hij ongeneeslijk ziek bleek te zijn. Nash is net als hun vorige twee Weims in de tuin begraven en voor bofbips Tari wordt tot op de dag van vandaag heel erg goed gezorgd. In maart kwamen ook Vale en Vesper binnen, twee border collies uit hetzelfde nest die op een therapiecentrum woonden en prooigedrag vertoonden naar gevleugelde vriendjes. Na een succesvolle intake ging dit prachtige duo tijdelijk bij Tiny en Adri wonen en zijn ze inmiddels ook door hen geadopteerd als gevolg van wat wij een "falend gastgezin" noemen. Tijdens de kennismaking met Vale en Vesper zagen we namelijk al vrij snel dat dit een match made in heaven was en dat ze daar nooit meer weg zouden gaan. Groot was ook de verrassing toen Vesper niet slechtziend en doof bleek te zijn, dit in tegenstelling tot wat de voormalige mensenvriendin tijdens de intake verteld had. Na binnenkomst hebben we Vale en Vesper door onze dierenarts laten nakijken, hij heeft Vale gesteriliseerd en we zijn met Vesper naar de oogarts gegaan die ons liet weten dat Vesper geen cataract had. Zijn rechter pupil zit ietsje scheef en de randen van zijn iris zijn wat dunner waardoor hij bij fel zonlicht met zijn oogjes knijpt maar voor de rest heeft Vesper prima zicht. In mei hebben broer en zus hun poten gezet onder de adoptieovereenkomst en we krijgen regelmatig leuke updates met foto's en video's van Vale en Vesper. In maart werd Flintje plotseling ernstig ziek en moest hij met spoed opgenomen worden in de dierenkliniek. Onze dierenarts is urenlang met Flintje bezig geweest en nadat we dachten dat we afscheid zouden moeten nemen van Flintje deed hij gelukkig toch weer zijn oogjes open. Onderzoek wees uit dat Flintje een acute en zeer heftige maag-darmontsteking had opgelopen waardoor zijn lichaam crashte en hij in een shock terecht was gekomen. We waren amper thuis of zijn broer Stone werd ook flink ziek en bleek ook een maag-darmontsteking te hebben die de dierenarts gelukkig snel onder controle had. Stone moet vast hebben gedacht "Jij siek, ikke ook siek".

Al het slechte komt altijd in drieën en tot ons grote verdriet hebben we op 21 maart jongstleden afscheid moeten nemen van onze lieve benjamin Tije. Tije had bij binnenkomst epilepsie en bleek na onderzoek niet alleen gegeneraliseerde epilepsie te hebben maar daarnaast ook juveniele myoclonische epilepsie. Deze zeldzame en dodelijke vorm van epilepsie komt normaal gesproken alleen bij Ridgebacks voor en Tije was de eerste geregistreerde golden retriever die deze variant bleek te hebben. We hebben Tije een tijdlang met een mix van anti-epilepsie medicatie voor zijn gegeneraliseerde epilepsie kwaliteit van leven kunnen geven, maar de myoclonische aanvallen namen toe en medicatie deed niets om de aanvallen te verminderen. Door elke aanval werd de beschadiging in de hersenen van Tije groter en op een gegeven moment hebben we de zeer moeilijke beslissing genomen om Tije in te laten slapen. Tije is thuis in de armen van mams de regenboogbrug over gegaan.

In april hebben we afscheid genomen van herplaatser Bodhi, een zesjarige border collie die bij collega tante Liek in de opvang zat. Bodhi was halverwege 2023 bij ons binnen gekomen nadat hij jarenlang een solitair leven had geleid in de tuin van zijn voormalige gezin. Toen bleek dat hij als pup niet met de kinderen wilde spelen, heeft dit gezin Bodhi naar de tuin verbannen en heeft hij zichzelf zo'n beetje verder opgevoed. Wij zijn maanden bezig geweest om Bodhi te socialiseren en op de rit te krijgen en we hebben hem uiteindelijk, onder begeleiding, ook bij twee hele toffe vrouwen geplaatst in de hoop dat hij binnen deze leefomgeving goed zou functioneren. Helaas heeft dit niet zo mogen zijn. De angst voor mensen en het wantrouwen bleef en nam zelfs toe en na diverse bijtincidenten hebben we het gezamenlijke besluit genomen om Bodhi rust te gunnen en in te laten slapen. Bodhi is bij collega tante Liek omgeven door liefde en in de armen van zijn adoptiegezin de regenboogbrug over gegaan.

In mei was heel huize KFAAF in rep en roer want een monster werd over het "huissie" gehesen en de bende van KFAAF had geen flauw idee wat dat monster op hun speelveld kwam doen. Toen mams in hun oortjes fluisterde dat ze op "fakansie" gingen omdat hun eigen "huissie" verbouwd moest worden, renden ze allemaal naar hun "rugsakkies" om hun spulletjes in te pakken voor de "fakansie". Mams is wekenlang bezig geweest om de lieve Belgen en Pommelientje aan deze nieuwe woonunit te laten wennen en om ze door een normale deur naar binnen en naar buiten te krijgen. Toen dit gelukt was verhuisde de beestenbende samen met mams voor drie maanden naar de tijdelijke woonunit van 45m².

Juni had niet slechter kunnen starten. Zusje, één van de lieve Belgen die acht jaar lang mishandeld en verwaarloosd is geweest door een horrorfokker, werd plotseling ernstig ziek en bleek na onderzoek een maagzweer te hebben. De medicatie die Zusje daarvoor kreeg deed niets en ze ging zo hard achteruit dat we, om lijden te voorkomen, op 1 juni jongstleden afscheid moesten nemen van Zusje. Ze is in de armen van mams en met een kusje op haar snoetje de regenboogbrug over gegaan. In juni heeft de beestenbende van KFAAF weer hun jaarlijkse vaccinaties gekregen en hebben we het bloed van iedereen laten onderzoeken. Als stichting hebben wij ons aan de wet Dieren te houden en vaccineren is verplicht. Onze hulp werd in juni ook weer ingeschakeld voor het destijds driejarige golden retriever meisje met stamboom Keetje. De mensenvriendin van Keetje was overleden en haar mensenvriend was in een verzorgingstehuis opgenomen en zou niet meer naar huis komen. Binnen de familie wilde niemand Keetje een nieuw thuis geven en er werd aan ons gevraagd of wij voor Keetje een nieuwe gouden mand wilden zoeken. Na de intake hebben we Keetje ondergebracht bij een ervaren gastgezin omdat mams tijdelijk in een woonunit zat van 45m² met 18 vier(drie)voeters. Nadat mams haar intrek weer in het normale huis had genomen is Keetje in huize KFAAF komen wonen waar ze door mams opnieuw is opgevoed.

In juli hebben we de werkzaamheden voor de aanleg van een tweede waterpoel hervat. Het grondwaterpeil was op het juiste niveau daar voor. Als het peil te hoog staat kunnen we niet diep genoeg graven en dan komt de poel bij een laag waterpeil droog te liggen. We hebben in juli nóg een groot project opgepakt, namelijk het bestraten van de voerruimte rondom de hooiruif. Door de vele regen was het een grote modderbende geworden die niet meer opdroogde. We konden daardoor de hooiruif niet meer vullen met balen hooi omdat we er met de shovel niet meer konden komen, bovendien stonden de dieren tot boven hun knieën in de drek. In juli zijn we met Flintje naar de dierenarts geweest om een echo te maken van zijn milt die vergroot aanvoelde. Gelukkig bleek er niets ernstigs aan de "poot" te zijn.

In augustus was de waterpoel eindelijk klaar om in gebruik genomen te worden door de boerderijdieren. Maar niet voordat de FlintStone(s), zoals mams beloofd had, er een duik in mochten nemen. Stone was zo door het dulle heen dat hij vergat om zijn zwembroek uit de kast te halen en aan te trekken waardoor hij en Flintje in hun nakie het water in doken. Die maand zagen we ook Kootje, één van de goldens die acht jaar lang mishandeld en verwaarloosd is geweest en bij een horrorfokker heeft gezeten, heel voorzichtig met een balletje spelen. Het heeft meer dan een jaar geduurd voordat ze dit voor het eerst ging doen. Er gaat geen maand voorbij in huize KFAAF dat mams niet naar de dierenarts hoeft. In augustus was het Joep die zijn nageltje had gescheurd. De dierenarts heeft zijn nageltje verwijderd en drie maanden later was de wond weer genezen en was er een klein nieuw nageltje zichtbaar. Eind augustus vond ook onze vrijwilligersdag plaats. Sinds Covid waren we als groep vrijwilligers niet meer bijeengekomen dus vonden we het tijd worden om weer eens samen te komen. Iedereen die aanwezig was, heeft een hele leuke middag gehad en uitgebreid kunnen knuffelen met de bende van KFAAF.

In september is mams met onze blinde, dove en aan epilepsie lijdende Alfi naar de dierenarts geweest om de bulten, die hij op zijn lijfje had zitten, te laten onderzoeken. Gelukkig bleek het bij één bult om een onschuldige cyste te gaan en van de andere bult hebben ze een biopt genomen en opgestuurd naar het laboratorium. Dit bleek een vetbult te zijn en niet iets om ons zorgen over te maken. Tot ons grote verdriet hebben we op 20 september afscheid moeten nemen van ons wolleballetje op tandenstokers, zoals wij liefkozend onze schapen noemen, Ollie. Ollie kreeg blauwtong, een ziekte waar vorig jaar weer een heleboel boerderijdieren aan overleden zijn. Toen we in de gaten kregen dat Ollie het niet ging redden, hebben we ingegrepen en is Ollie met een kus van mams op zijn mooie bolletje de regenboogbrug over gegaan.

Op dierendag 4 oktober ging onze nieuwe KFAAF jaarkalender voor 2025 weer in de verkoop. Een kalender boordevol prachtige foto's van de beestenbende van KFAAF. Het is de mooiste editie die we ooit gemaakt hebben en er wordt met heel veel aandacht en liefde aan gewerkt. Elk jaar verkopen we meer kalenders en het afgelopen jaar hebben we er een kleine 400 verkocht. In oktober kreeg paus Valdi, ons oude bommeltje van 14,5 jaar, een zware GVS aanval. De vooruitzichten waren heel somber maar geheel tegen alle verwachtingen in herstelde paus Valdi zich in de maanden die volgden zó goed dat hij er niets aan overgehouden heeft. Een wonder, want hij is de eerste viervoeter in huize KFAAF die volledig herstelt van een GVS aanval. Wijlen Roontje en Gillian zijn aan de gevolgen van hun GVS aanvallen overleden.

In november liet tante Lexie ons zien dat ze over nog veel meer talenten beschikt dan ze al in haar functie als hoofd "Ikke skreew heul hart foor donelaties ommel geen skeurbuikkie krijg te doette" over beschikt. Haar kunstwerkje "Snabbelfreetknabbel", geïnspireerd op het kunstwerk Comedian genaamd dat voor 6,2 miljoen dollar werd verkocht (een banaan die op een muur geplakt was met ducttape), werd geveild om met de opbrengst ervan snabbels te kunnen kopen. Helaas voor tante Lexie heeft ze geen 6,2 miljoen dollar opgehaald maar wel genoeg "sentjus" om lekkere "snabbels" voor haar en haar "frientjus" van te kunnen kopen. Tot ons grote verdriet hebben we op 13 november ook afscheid moeten nemen van onze lieve reus Rudolph. Rudolph had blauwtong en was al langere tijd ziek. Zijn ziekteverloop ging gepaard met pieken en dalen en net toen we dachten dat hij het ging redden, denderde hij ineens hard achteruit en kon hij niet meer in de poten komen. Rudolph is met een kus van mams op zijn prachtige bolletje de regenboogbrug overgegaan. Afscheid nemen van Rudolph was zowel letterlijk als figuurlijk een heel groot verlies. Van de boerderijdieren was hij toch wel zo'n beetje het boegbeeld van huize KFAAF. Door zijn gigantische verschijning

kon je simpelweg niet om Rudolph heen en mams genoot altijd van haar uitzicht op de weides waar hij rondliep.

We sluiten het jaar af met mams die, na bijna twee jaar op de bank geslapen te hebben omdat ze de vier(drie)voeters met kennelsyndroom niet alleen kon laten, weer in haar eigen bedje ligt. Zo lang heeft het geduurd voordat het mams gelukt is om dit, met de nodige aanpassingen in huis, voor elkaar te krijgen. In december ging onze kerstactie weer van start, die Juultje en tante Lexie samen met de dames van Dierenspecialzaak te Morsche hadden bedacht. Later deze maand weten we hoeveel pakketten er verkocht zijn maar we weten nu al dat het er meer waren dan in het jaar daarvoor. Op veel plaatsen in Nederland en België genieten de blaffende en miauwende viervoeters van onze vrienden van KFAAF van Walter, de kerstknuffel in de vorm van een teckel, of van het kerstboompje of van de kattenhengel met kerstboom of de krabplank in de vorm van een kerstboom. We sluiten het jaar af met een oproep voor herplaatser Aristo, een zesjarige Slowaakse Ruwharige Staande viervoeter die het uiterlijk heeft van een Weimaraner. Weimaranerhulp voor herplaatser Nederland en België had hiervoor onze hulp ingeschakeld omdat het hen niet lukte om een geschikte adoptant te vinden voor deze knappe en lieve jongen. Wat ons met Tari en Nash wel gelukt is, is helaas niet gelukt voor Aristo. Deze knaptoet is namelijk nog steeds op zoek naar een fijn nieuw thuis. Waarom het voor de ene viervoeter wel lukt om een nieuwe gouden mand te vinden en voor de ander niet is ons een raadsel, maar we hopen dat zijn "match made in heaven" familie zich alsnog meldt om deze lieve jongen in hun huis te verwelkomen. De adoptie verloopt via Weimaranerhulp voor herplaatser Nederland en België en als jij denkt Aristo die gouden mand te kunnen bieden, stuur dan een email naar weimaranerhulp@gmail.com. Zij nemen dan contact met je op.

Ook in 2024 hebben we van ongelofelijk veel lieve dieren afscheid moeten nemen, hebben vier(drie)voeters als Max, Tari en wijlen Nash een nieuwe gouden mand gevonden en hebben we de KFAAF familie uitgebreid met de komst van Pommelientje en herplaatser Keetje. Verder hebben we onze handen vol gehad met het (her)opvoeden van Guus die bij binnenkomst serieuze gedragsproblemen had en met het socialiseren van onze lieve Belgen en Pommelientje in de hoop dat de angst voor onbekende dingen, situaties, geluiden en mensen ietsjes minder zou worden. Guus hebben we helemaal op de rit gekregen en alle gedragsproblemen hebben we opgelost. Hij is uitgegroeid tot een stabiele jongen waar we enorm van genieten en die over heel veel humor beschikt. Hij is enorm groot, maar een knaptoet, een lieverd, een grote knuffelkont en echt een heerlijke viervoeter om in huis te hebben. Met de Belgen en Pommelientje boeken we mini pootstapjes vooruitgang, maar elk stapje is er eentje dat we koesteren. Deze vier(drie)voeters moeten van heel ver komen en het is een wonder dat ze in huis (wel met de nodige aanpassingen) goed functioneren.